Відсканована для Hurtom.com в 25.09.2011

Барвінок

10
ЖОВТЕНЬ
2005

Журнал
школярів України

МИ ЛЮБИМО ЧИТАТИ

ПОДІЛИСЬ РАДІСТЮ – ПРИВЕДИ БАРВІНКА В КЛАС!

ПРО ЛЯЛЬКУ, КЕПСИ І ХАРАКТЕР*

Згадай, яка іграшка була (а чи, може, є й тепер) твоєю улюбленою. Психологи стверджують, що від того, чим людина гралася в дитинстві, залежить її характер. Цікаво, чи не помиляються вони? Перевір.

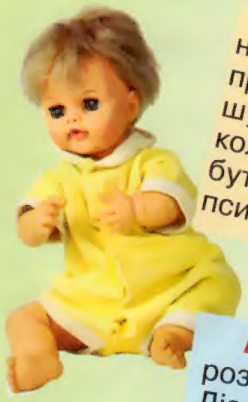

ЛЯЛЬКИ. Ти любиш знаходити нових подружок, щоб дізнаватися про них якнайбільше. Але товаришуєш із ними недовго. Ти ніби колекціонуєш їх. Можливо, у майбутньому станеш біологом чи психологом.

М'ЯКІ ЗВІРЯТА. Не уявляєш свого життя без ігор і забав. Без нових вражень і переживань починаєш стогнати і всім докучати. Можливо, в тобі "спить" велика актриса?

М'ЯЧ. Ти не звик довго розмірковувати, ти — людина дії. Дієш швидко і рішуче, ніколи не спостерігаєш за подіями, ти — завжди в епіцентрі. І в змаганнях тебе цікавить не результат, а участь у них. Хоч би яку професію ти обрав, досягнеш у ній успіху.

ПЛАСТИЛІН. Ти любиш не просто втілювати свої мрії в життя, а й прагнеш постійно вдосконалювати все довкола. Твоя багата фантазія може "привести" тебе на подіум чи в літературу.

ФАРБИ. Ти тонка, душевна людина, поруч з якою завжди тепло. Відчуваєш найменші зміни у стосунках з друзями, знаєш, як їх заспокоїти. Подумай про професію лікаря.

СОЛДАТИКИ. Легко засвоюєш інформацію, уміеш правильно користуватися нею. Любиш планувати свої справи і знаєш, як виконати заплановане. Будеш хорошим керівником, а чи й депутатом.

ФОТОАПАРАТ. У тебе хороша пам'ять. Ти легко пригадуєш минуле. Але потерпаєш від того, що про тебе кажуть інші. Мовознавець, бібліотекар, пасічник — вибирай із цих професій.

ТЕТРИС. У тебе швидка реакція і гострий зір. Умієш зосередитися й забути про все на світі. Не забувай лише про домашні завдання — і менеджеру, і рекламісту (а в тебе є певний хист до цих професій) без знань не обійтися.

* Закінчення. Початок у № 9.

Головний редактор..... ..Василь ВОРОНОВИЧ
Відповідальний секретар.....Людмила КОЗІЙ
Редактор відділу літератури.....Світлана ПРУДНИК
Художній редактор..... Олександр БАСС
Літературний редактор.....Любов ВОРОНОВИЧ
Комп'ютерна верстка.....Єлизавета РУДЕНКО

Журнал удостоєний Почесної Грамоти Президії Верховної Ради УРСР — 1978 р., Почесної Грамоти Кабінету Міністрів України — 2003 р.

© «Барвінок», 2005. Передплатний індекс 74022.
Засновник і видавець: трудовий колектив редакції.
КВ № 5689, 12.12. 2001 р.
Адреса: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44.
Увага! Нові номери телефонів: 492-93-13; т/ф: 483-99-13.
Нова електронна адреса: E-mail: barvinok@svitonline.com
НОВИЙ ДРУК м. Київ, вул. Магнітогорська, 1.
Тираж 26850 прим., передплатний — 24553 прим.
Ціна за передплатою за Каталогом ДП "Преса", вроздріб — договірна.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Малюнок на обкладинці К.СУЛИМИ.
ISSN 0132-5930

"Барвінок" № 10 (890) 2005 р. — літературно-художній і загальноосвітній журнал для дітей молодшого та середнього шкільного віку. Заснований у 1928 році

Для тих, хто хоче знати і вміти більше, бути винахідливим, стати лідером, пропонує:

- "живий" портфель.....стор. 3;
- украдений настрій .....стор. 4;
- подвиги Горчика.....стор. 6—9;
- мавпячі хитрощі.....стор. 10;
- шоколадне авто.....стор. 11;
- останнє д-я Кварка.....13;
- робото-комбінезон.....стор. 14;
- ялини-балакухи.....стор. 16—17;
- ферт-кросворд.....стор. 18;
- водотрусик кашалота.....стор. 26;
- записку привидів.....стор. 30

і багато, багато іншого для розумних, мрійливих, допитливих і кмітливих.

Для "Барвінку" і для тебе придумували, мудрували, писали:

Український народ та інші народи. Стародавні мудреці, вчені, гетьмани Петро Дорошенко, Іван Виговський, Іван Мазепа, брати Монгольф'є. Винахідники, письменники, журналісти, художники, Інтернет, "Укрпошта", Федерація футболу України. Міністерство читання, телекомпанія "Няв + гав + цвірінь", Гаррі Поттер, Той-Що-Печери-Риє, Пан Коцький, Міккі Маус, Вінні-Пух.

Про все

ТУПЦІ ПІД СТОЛОМ

"Як правильно сидіти за комп'ютером?
Сергій НОСЕНКО, Миколаївська обл."

Якщо ти багато часу проводиш за комп'ютером, то сідай так, щоб твої ноги стояли на підлозі всією ступнею і ніщо не заважало час від часу змінювати їх положення, а то й неголосно тупцяти ними. Не нахиляйся вперед до монітора — рівномірно розподіляй вагу, спирайся на спинку стільця. Передпліччя та кисть руки мають знаходитися на одній лінії. Захопившись віртуальними перегонами, не забувай ці поради. Тоді ти не стомлюватимешся, наче й справді подолав тисячі кілометрів.

НЕ БАЗІКАЙ ДОВГО

"Скільки українців мають мобілки?
Олег КУХАР, Полтавська обл."

Усього кілька років тому мобілка була дивовижею, а тепер такими телефонами в світі користуються більше людей, ніж звичайними. На початок цього року в Україні мобілки мали понад 12 мільйонів чоловік.

Якщо у тебе є мобільний телефон, не ви-

користовуй його як іграшку. Лікарі застерігають, що після тривалого користування ним людина швидше втомлюється, у неї погіршується пам'ять, мобілка потихеньку "відбирає" здоров'я. Не базікай з друзями довго, попроси батьків купити до мобільного телефона навушники, а його тримай у сумці — на відстані навіть 30—40 см шкідливий вплив зменшується.

"Коли дорослі винайдуть "неважкі" портфелі?
Олена КРУТОВА,
Харківська обл."

ДАЄШ "ЖИВИЙ" ПОРТФЕЛЬ!

Уже винайшли. Щоправда, поки що для себе — вони створили "живі" валізи. В колеса валізи вмонтовано електромотор. Навіщо? А щоб вона сама рухалася. Досить мандрівникові взятися за ручку — і валіза їде за ним зі швидкістю 5 кілометрів на годину. Відпустив ручку — вона спинилася. А шкільний ранець — це та сама валіза, іноді навіть важча, ніж у туриста. Час усім школярам рішуче заявити дорослим: "Даєш "живий" портфель!"

"Коли можна буде літати в космос зі своїм собакою чи котом?
Наталка ПОТАШ,
Вінницька обл."

ДЖЕКУ, ЗАВТРА ЛЕТИМО В КОСМОС

Подорожі землян (не астронавтів) у космос невдовзі стануть звичними. Уже проектується космічний корабель для туристів. Він буде чималеньким і з усіма зручностями. На ньому, крім милування космічними пейзажами, можна буде майструвати і навіть погратися зі своїм котиком чи собакою. Братиме на борт такий корабель 8 космомандрівників. Звісно, ця розвага коштуватиме дорого. Та хто сказав, що серед барвінчат немає майбутніх мільйонерів? Не забудьте лише потім передати з борту корабля повідомлення, що вперше про космічну подорож із Джеком ви прочитали в "Барвінку".

Андрій МАЛИШКО

— Мамо, мамо, пошийте ковдру
Із осіннього листя в лісі,
Щоб зелені, багряні, жовті
І легенькі, немов метелики,
Біля мене жили листки.
А бабуся розкаже казку
Про маленькі дубові листочки
І під ковдру з листків осінніх
Покладе мене тихо спать.
І шумітиме світ у ліжку,
Заколисуючи мене.

ЯКБИ 40 СТОРІНОК!

Я вже 4 роки читаю "Барвінок". Рубрика "Ми любимо читати!" розвиває навички читання, збагачує мій словниковий запас. "Стежина пригод" допомагає знайти вихід з будь-якої ситуації. Тести змушують замислитися над своїми недоліками. Цікавинки "Про все на Землі та інших планетах" збагачують новими знаннями. От якби в "Барвінку" було 40 сторінок!

Валерія БІЛЕНКО, м. Суми

СТАНЬ ПИСЬМЕННИКОМ!

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

"ПРИГОДИ БАРВІНКА"

Друкуємо уривки з казки ще одного переможця конкурсу — Марії ПІСКУН з Києва.

УКРАДЕНИЙ НАСТРІЙ

КАЗКА

У редакції журналу "Барвінок" всі працювали спокійно й радісно. Тільки Ромашка ходила з кабінету в кабінет і гримала на всіх:

— Мотю, досить читати пригоди, берися до роботи!

— Дядечку Запитальнику, вгамуйте Гіпноза, він уже дві години збирає рюзак!

— Досить перевіряти, чи є в твоєму комп'ютері привид, Найвідважніший із боягузів!

І Барвінок, і Поштарочка заспокоювали Ромашку, та де там! А Гриць Всезнайло пожартував:

— Украли в Ромашки настрій...

А може, й справді вкрали?

Ніхто нічого і не дізнався б про загадкову поведінку Ромашки, якби одного разу Барвінок, прогулюючись лісом, не почув у кущах голос: "... Ми заховаємо настрій Ромашки в Казколяндії". То були Баба Яга і Кікімора Болотна. Барвінок метнувся до них, та злодійки розтанули в повітрі. "Перенеслися в Казколяндію", — здогадався він і засмучений повернувся до редакції.

Дізнавшись про таку біду, друзі почали думати, як потрапити до Казколяндії і знайти украдений настрій.

Добра фея Зоредіва підказала їм, що туди вони можуть потрапити тільки за допомогою того, хто дуже любить читати. У бібліотеці Барвінок знайшов дівчинку, яка знала всі казки. І от він із нею та Балаку-

Художник І. ПОМЕРАНЦЕВА

чим Мотею, Совою і Роботом уже в казколяндському чарівному лісі.

На деревах стрибали білки у капелюшках і сонцезахисних окулярах. Гриби там розмовляли, сміялись і часом сварилися. Дуб співав пісню. Коли він закінчив, Сова спитала в нього дорогу до хатинки Баби Яги.

— За болотом, — відповів Дуб.

Дістатися туди їм допоміг Пан Коцький, який прямував із магазину "Завжди повний шлунок". Він пригостив зголоднілих героїв.

Коли вони підійшли до болота, почувся шум, тріск, небо потемніло. То наближалася бублейна хмара з Язикатою Хвескою.

— Здорові були, мандрівники! — привіталася Язиката Хвеська. — Вирішила допомогти вам. Мені ця Баба Яга теж псує життя. Не один раз своєю ступою таранила мою бублейну хмару.

На хмарі всім вистачило місця. І невдовзі команда Барвінка опустилася біля хатинки Баби Яги. Друзі зазирнули всередину. Господині не було вдома. А на стільці сидів прив'язаний настрій Ромашки, схожий на золотисту кульбабку з дуже сумними очима.

У хатинку залетіли через димар. То нічого, що всі забруднилися сажею і стали схожі на бісиків. Як тільки Барвінок підійшов до настрою і хотів звільнити його, з печі вискочила Баба Яга і закричала:

— Хто тут господарює?

Однак Язиката Хвеська не звикла, щоб хтось кричав голосніше від неї, тож наказала бублейній хмарі винести Бабу Ягу геть.

А Барвінок тим часом звільнив Ромашчин настрій, і він засяяв, немов маленька зірочка.

Дістатися додому мандрівникам допомогла фея Зоредіва. Визволений настрій одразу знайшов свою господиню. І Ромашка знову стала доброю і веселою.

Марійка ПІСКУН отримає гонорар — 50 гривень. Тільки в "Барвінку" майбутні письменники отримують грошову винагороду як справжні літератори!

Художник Н. АНІКІНА

Барвінковий привіт тобі, читачу!

А вже й онук вересня, жовтня син, зими рідний брат місяць листопад проситься до нас у гості. А як ти його зустрічаєш? У щоденнику порядок? Сестричку не кривдиш? З друзями не розсварився? А про свого друга Барвінка не забув — уже передплатив журнал на 2006 рік? Не відкладай на потім, бо Нехайпотім має підступну вдачу і може забрати тебе з Барвінкової республіки. А ми з Барвінком цього не хочемо, бо ти — наш друг. Ми мріємо разом із тобою обирати Барвінковий парламент, подорожувати Країною Вигравалією, читати "Книгу Золотих Казок", гостювати в майбутньому.

Одинадцятий місяць року принесе свята: 9 листопада — День української писемності та мови (твори переможців літературного конкурсу "Пригоди Барвінка" читай у цьому та наступному номері); 21 — Михайла. (На Михайла зима на білому коні приїжджає.)

ПРО ЩО МРІЮТЬ МАМА Й ТАТО?

Міні-анкета

Барвінчатко! Відповіді на цю анкету, будь ласка, запитай у мами й тата, але записати їх і надіслати до редакції маєш ти.

1. *Яким уявляють тебе в майбутньому: а) мама; б) тато?*

2. *Батьки хочуть, щоб ти здобув вищу освіту?*

3. *Про яку професію для тебе вони мріють? Чи збігається їхнє бажання з твоїм?*

4. *Де вони хочуть, щоб ти жив, коли виростеш?*

5. *Чи прагнуть батьки, щоб ти став знаменитим? А ти мрієш про це?*

Щоб не псувати журнал, запитання і відповіді запиши на окремому аркуші паперу. Не забудь зазначити на ньому прізвище, ім'я, по батькові, вік мами й тата, свої прізвище та ім'я, у якому класі навчаєшся. "Барвінок" хоче ближче познайомитися з твоєю родиною.

Галина МАЛИК

Присвячую своїй найменшій онуці Мішель

Мандри і подвиги

Повість-казка

ПОДІЯ П'ЯТА

Доїхав лицар Горчик до великої печери.

У тій печері жив Той-Що-Печери-Риє. Величезний, волохатий, з лапами-лопатами, наче у крота.

Той-Що-Печери-Риє був дуже злий на лицарів. Бо в горах всі печери належали йому, і жили в них змії, чудовиська та усілякі дракони.

За печери змії, чудовиська і дракони платили йому квартплатню кажанами та щурами.

Тому Той-Що-Печери-Риє харчами ніколи не переймався. Нанесуть йому кажанів та щурів на місяць, він собі лежить та жує — ніякого тобі клопоту.

А як узялися лицарі битися з тою поганню, так печери стали порожніти. Той-Що-Печери-Риє тепер мусив сам, неборак*, уставати та собі харчі запасати, бо нікому йому вже було кажанів ловити.

Тому він оголосив війну не на життя, а на смерть усім лицарям. І допомагав зміям, драконам та чудовиськам: заманював лицарів до печер, завалював їх там камінням, заводив у підземні лабіринти і взагалі витворяв усілякі неподобства.

ПОДІЯ ШОСТА

Лицар Горчик зліз з Кобурки, стоїть — потилицю чухає. І просто неба йому ночувати не хочеться, і до печери — невідь-куди — лізти неохота.

Аж тут дощик став накрапати. Нічого іншого Горчику не лишилося — поліз він до печери.

Нагріб сухого листя — влаштував собі постіль. Банку з Русалонькою біля себе поставив, Кобурку пастися пустив.

Та й заснув.

А Грець тихенько з торби виліз, знайшов у печері вузенький хід — і давай тим ходом дертися. Дерся-дерся, дерся-дерся, аж доки до барлогу Того-Що-Печери-Риє доліз.

Той-Що-Печери-Риє саме вечеряти збирався — юшку з кажанів доварював. Грець йому й каже:

© Галина Малик
© Журнал "Барвінок". Журнальна версія

* Продовження. Початок у № 9, 2005 р.

И ЛИЦАРЯ ГОРЧИКА*

— Ти тут різні смаколики викамарюєш*, а там до тебе у печеру от-т-акенний лицарище заліз!

— Га? Де? Як? — розлютився Той-Що-Печери Риє. — Ану давай його сюди!

— Тобі треба — ти й бери, — каже хитрий Грець. Та й чкурнув назад до лицаря Горчика у торбу.

Спить собі лицар Горчик, коли чує — якийсь гуркіт. Та ще й у бік хтось його копитом штурхає*.

А це Кобурка його будить:

— Вставай швидше, бо нас камінням завалює!

Поки лицар схопився — вже пізно було. Завалило вихід камінням. Мацав він, мацав стіни — одне каміння навколо.

Сів лицар Горчик та й чухає потилицю:

— Що ж мені далі робити?

А тут з його торби Той-Що-В-Дуплі-Сидить жолудем викотився.

Викотився та й каже:

— Еге, оце й настала моя черга тобі перший раз у пригоді стати!

— У якій це такій пригоді? — питає лицар Горчик.

— Та в такій, щоб тебе з цього підземелля визволити! — каже Той-Що-В-Дуплі Сидить.

— Ну і що ти таке чарівне зробити можеш, щоб мене з цього підземелля визволити? — не вірить лицар Горчик.

— А ось дивися! — каже Той-Що-В-Дуплі-Сидить.

Дивиться Горчик — а Той-Що-В-Дуплі-Сидить вийняв з-за пазухи очеретинку, знайшов шпарочку в стіні і давай з очеретинки в ту шпарочку дути.

Дув-дув, дув-дув, аж захекався. А тоді взяв камінця та — кресь! — об нього Горчиковим мечем!

Я-ак бабахне за кам'яним завалом! Я-ак заверещить Той-Що-Печери-Риє

та я-ак дремене! Аж гора під ним захиталася.

А каміння розлетілося!

Бачить Горчик — якийсь прохід.

Ну що його робити? Треба якось вибиратися. Полізли Горчик з Кобуркою через те каміння.

А Той-Що-В-Дуплі-Сидить знову жолудем перекинувся — і в торбу! А за ним і Грець, що теж було з торби виліз — подивитися, що там таке сталося.

Грецю дуже не сподобалося, що Той-Що-В-Дуплі-Сидить лицарю Горчику допоміг.

Узяв він тихенько жолудя і хотів з торби викинути. Але Той-Що-В-Дуплі-Сидить враз собою перекинувся.

Побачив Греця і каже:

— А ти тут що робиш і звідки взявся?

— А я той Грець, що мене до тебе оцей дрібний лицар послав!

— Та на якого ти мені греця здався!

— Га-га, — радіє Грець, — тепер я від тебе не відстану!

— Ще й як відстанеш! Ану геть з торби!

— А дзуськи!

— То я тебе сам викину!

— А спробуй!

Давай вони у торбі вовтузитись. Грець у Того-Що-В-Дуплі-Сидить на голові плигає, а Той-Що-В-Дуплі-Сидить йому п'ястуки* у боки тиче. Та так розплигалися, що торба почала підскакувати.

Лицар Горчик побачив і дивується:

— Що то таке з моєю торбою діється?

Та кулаком я-ак дасть по торбі! Обом нечистим аж памороки забило*. Зіщулились вони на дні торби і притихли.

ПОДІЯ СЬОМА

Лізли-лізли лицар з конем, коли це попереду світло з'явилося. Зраділи обоє — все ж кудись долізли. Русалонька від радості у банці застрибала. Їй же теж не хочеться все життя у підземеллі прожити!

Нарешті долізли до виходу з печери. Вилізли, обтрусилися, роздивилися. Бачать — ніби й дерева такі, як у Горчика вдома, і трава як трава, і сонечко світить. А все одно відчувається — чужина.

Кобурка каже:

— Ти як хочеш, а мені снідати давно пора. У мене режим. Я пастися йду.

Горчик і собі сів перепочити та перекусити.

А це справді було інше князівство. І жила в ньому родина Зайвих. Мама в них писалася Зайва, і тато — Зайвий.

Було в цій родині троє синів.

Звали їх Перший Зайвий, Другий Зайвий і Третій Зайвий. Перші двоє дурнями були, а третій — розумник.

Перший Зайвий усе картини малював. Або парсуни*. Як змалює кого — ніхто ніколи не вгадає, хто на тому портреті.

Другий Зайвий вірші та балади писав. Як почне читати — ніхто до кінця витримати не може. Одразу всіх у сон тягне.

А він подивиться, що усі сплять, потилицю почухає і каже:

— Це до-о-о-бре!

Та й знову за гусяче перо.

Вже в господарстві всі гусаки без

пір'я ходили — усе пір'я Другий Зайвий на балади повисмикував.

А Третій Зайвий тямущим вродився. Вмів і парсуни малювати, і балади складати, і взагалі — за що візьметься, все зробить.

А ще Третій Зайвий дуже любив до всього свого носа пхати. Де що в селі чи в князівстві станеться — одразу він усе знає!

Отож князь Галицький ще тільки-но збирався писати наказ про нараду, а Третій Зайвий уже все чисто знав — і де вона буде, і коли.

Третій Зайвий, хоч і був незнатного роду, вирішив теж на нараду до князя поїхати, послухати, що і як.

Тож кинув собі до торби шмат сала, з півкіло цибулі, хлібин пару — та й подався у тридесяте князівство на лицарський турнір.

ПОДІЯ ВОСЬМА

Йшов-йшов, коли дивиться — під кущем лицар якийсь дрібний-невеличкий спить, весь у пилюці. Біля нього — банка, у банці — якась дивовижа плаває, на прив'язі коник недалечко пасеться.

А на гілці торба висить і сама собою плигає і теліпається. (Третій Зайвий, звісно, не знав, що у ній Грець з Тим-Що-В-Дуплі-Сидить вовтузяться.)

Третій Зайвий, звичайно, тим дивам подивувався, але був він хлопака* обережний, тож вирішив лицаря не займати, а почекати, поки прокинеться. А сам за той час сів підкріпитися.

Поки перекушував, лицар Горчик почав прокидатися — потягуватися, очі протирати.

Каже:

— Що це так цибулею смердить, аж у очі заходить?

Дивиться — якийсь хлопака недалеко сидить, сало жує.

— Ти хто? — питає Горчик.

— А ти хто?

— Я — лицар Горчик.

— А куди мандруєш?

— До князя Галицького на нараду.

— А можна я з тобою?

— А чого ж — удвох веселіше. Тільки скажи, як тебе кличуть.

— Та Третім Зайвим.

— Будеш мені за банконосця.

— А що воно таке?

— Та ось тобі банка з Русалонькою — дивись, не розбий.

Рушили вони далі.

Давай лицар Горчик розпитувати Третього Зайвого про се та про те. А він усе-все знає — і хто на нараду приїде, і яка красуня того, хто Багатоголового Змія Горинича переможе, нагороджувати буде. Аж Той-Що-В-Дуплі-Сидить з торби вухо виставив — теж слухає.

— А як ту красуню звати, знаєш? — питає лицар Горчик.

— Звісно, знаю — Кароля! — каже Третій Зайвий.

Лицар Горчик дивується — що воно за красуня Кароля така?!

Але про Красуню Каролю я вам потім розповім, як до неї черга дійде.

(Далі буде)

СЛОВНИЧОК НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ,
позначених у тексті зірочками:

неборак *— людина, становище, вчинки або дії якої викликають співчуття;*

штурхає *— штовхає;*

смаколики викамарюєш *— смачненьке вигадуєш;*

п'ястуки *— кулаки;*

памороки забило *— затуманило свідомість;*

парсуни *— портрети;*

хлопака *— хлопець.*

Художник Н. КОХАЛЬ

Леся МОВЧУН

Лабораторія Макара Макарончика

Мавпячі хитрощі

Віднедавна секретна лабораторія Макара Макарончика почала співпрацювати з місцевим зоопарком. Там завелися такі тямковиті мавпи! Уміють і читати, і писати, ще й показують на мигах, чого їм хочеться. Отож незвичайних шимпанзе відправили на горище, у лабораторію. Макар Макарович зі складаним візком пішов по банани для гостей. А Порфирієві наказав мавп не ображати.

Тільки-но за професором зачинилися двері, як сімейка шимпанзе оточила Порфирія. Вони галасували, кривлялись і підскакували від нетерплячки. Мавпи вимагали від лаборанта оформити їм документи! Порфирій оборонявся, аж поки...

— Я боюся лоскотів! Ой, тримайте мене! Ні, краще не тримайте! — качався по підлозі й реготав Порфирій.

Він не помітив, як з кишені випав ключ від сейфа. Мавпи тільки цього й чекали! Бланки документів, печатки — все було в їхніх руках.

— Іч, ще й прізвища собі придумали! Нічого-нічого, — шепотів Порфирій, забившись у куток, — далеко з цими документами не зайдете. Сиділи б тут спокійно і навчалися б грамоти...

Порфирій був правий. Якщо не брати до уваги чорнильних ляпок і нерозбірливого почерку, в документах і так вистачало помилок. *А ви їх знайшли?*

Брати Криворучко. Сестри Криворучки. Родина Криворучко.

Домігшись свого, мавпи не поспішали тікати. Вони дожидали бананів. Порфирій також чекав Макара Макаровича.

— Він що, в Африку пішов ті банани купувати? Хай би вже повертався, а то ці нахаби знову цирк улаштували, — невдоволено тихенько бурчав пацюк.

А відтак заходився писати листа — про всяк випадок у самісіньку Африку. Порфирій нервував і робив помилки:

"Дорогий Макаре Макаровичу!

Рятуйте свого друга і всю лабораторію від цієї пошесті, яку помилково називають мавпами. Якби ви бачили! Малюки грають на піаніні, аж стіни двигтять. Старшенькі розбирають нашу жалюзі на вікнах. Матуся в бігудях і халаті хазяйнує коло плити — готує смачний кольрабі, а татко-шимпанзе заліз у ванну прямо в пальті! Він полощеться під душем і висвистує, як веселе какаду".

До речі, одне з виділених слів правильне. Яке?

Дописавши послання, бідний пацюк згорнув його літачком і пустив у вікно. Він дивився вслід паперовому літачку і навіть не помітив, як повернувся Макар Макарович. А втішені мавпи стихли і мовчки жували банани.

Правильні відповіді ("Барвінок" № 9)

Одним миром мазані. Два чоботи — пара. Гнутися в три дуги. Іди на чотири боки. П'яте колесо до воза. Всипати по шосте число. Сьома вода на киселі. Усім по сім, а мені вісім. Дев'ятий вал. Обминати десятою дорогою. Обоє (дівчинка і хлопчик), обидва (два хлопчики), обидві (дві дівчинки).

Художник К. ШАЛВАРОВА

ШОКОЛАДНЕ АВТО

У Шанхаї (Китай) виготовили шоколадний автомобіль. "Знайшли чим здивувати! — пхикнеш ти. — Я он на Новий рік схрумав трьох шоколадних Дідів Морозів та двох зайців". Однак не поспішай — шоколадний автомобіль "Фольксваген-Поло" — завбільшки як справжній. На його виготовлення витратили 35 кілограмів шоколаду. А найскладніше було дотримуватися певної температури, щоб "будівельний матеріал" не танув.

СКІЛЬКИ ЗАРОБИВ ВІННІ-ПУХ?

Не соромся вигадувати казки і створювати мультики на комп'ютері. Не зважай на кепкування однокласників, що це — забави для малечі. Знаєш, скільки минулого року "заробив" Вінні-Пух? 5600 мільйонів доларів! Та рекордсменом серед вигаданих героїв стали Міккі Маус і його друзі — на їхньому рахунку 5800 мільйонів. Своїм авторам принесли прибутки: Гаррі Поттер — 2800, рибка Немо — 2000, покемон Пікачу — 825 мільйонів доларів. Дорослі називають такі вигадки інтелектуальною власністю і отримують за неї чималенькі гроші.

ВРЯТУВАЛИ ЛЕВИ

Незвичайна пригода сталася в Ефіопії. Злочинці викрали дванадцятирічну дівчинку й утримували її 7 днів. На допомогу бідолашній прийшли леви. Вони прогнали викрадачів і охороняли дівчинку аж до приїзду поліції. Природознавці вважають, що жалібний плач дівчинки леви сприйняли за нявчання левеняти і тому не заподіяли їй шкоди.

ХОЧЕШ — ВІР, А НІ — ТО ПЕРЕВІР...

- Равлик рухається зі швидкістю 30 см на годину.
- Неможливо пчихнути з розплющеними очима.
- До Саудівської Аравії заборонено ввозити ляльок-дівчаток.
- У давнину ліжком слугувало корито.
- Печерні люди не жили в печерах.
- У світі є понад 70 порід кролів.

Ще в давнину люди мріяли пересилати пошту повітряним простором. Поштарочка дізналася, що давні єгиптяни, греки та римляни для доставки повідомлень використовували голу-бів. Згодом між хмарами почали літати не тільки птахи. У 1870—1871 роках, коли Париж був в облозі, його жителі надсилали листи, поштові картки і бандеролі за межі міста за допомогою некерованих аеростатів. Паризька пошта випускала спеціальні "аеростатні" конверти та картки.

У 1877 році американський пілот Арчер Кінг пролетів на повітряній кулі "Буффало" понад 40 кілометрів. На честь цього польоту було видано пам'ятні наклейки з написом: "Балонна пошта". Їх прикріплювали до кореспонденції, яку транспортували повітряними кулями.

Нині балонну пошту доставляють тільки під час показових польотів. В Україні вперше так доставили пошту в 2001 році у Донецьку та Слов'яногірську під час проведення третього всесвітнього фестивалю "Золотий скіф". До цієї події видавництво "Марка України" випустило особливі конверти, оброблені спеціальними штемпелями.

"А чому повітряні кулі можуть літати між хмарами?" — зацікавилася Поштарочка й дізналася, що повітря має вагу. Повітря, яке міститься, наприклад, у твоїй кімнаті, важить приблизно стільки ж, як ти. Великі кулі наповнюють гарячим по-вітрям, яке значно легше від холодного. Воно піднімається вгору і тягне до хмар повітряну кулю. Першими зробили велику кулю з полотна й паперу, наповнили її гарячим повітрям і піднялися на ній у небо брати французи Жозеф і Жак Монгольф'є. А коли повітря в кулі охололо, вона з аеронавтами опустилася на землю.

На честь винахідників повітряні кулі називають монгольф'єрами. Нині їх виготовляють різної форми і кольору. Поштарочка пропонує й тобі, барвінчатко, пофантазувати і намалювати повітряну кулю, за допомогою якої "Укрпошта" доставляла б листи у святкові дні. Сюрпризи чекають на тих, чиї проекти повітряних куль "Укрпошти" будуть найцікавішими.

Сюрпризи уже чекають на Катерину САВІНУ з Дніпропетровської, Богдана КОСТАЩУКА з Київської, Анастасію ВОЛХОНСЬКУ з Кіровоградської, Марію МАРИСЕЙ із Львівської, Віталія КЛОКОВА з Луганської, Руслана ГОЛУБА з Полтавської, Наталію ДАНЮК із Рівненської, Євгена ПОЛЮХОВИЧА з Хмельницької областей, Надію МИРОНЕНКО з Харкова, Тетяну ПОЛУБКО з Чернівців.

ЦІЛКОМ ТАЄМНО

Тільки у нашому журналі, тільки для наших читачів ми друкуємо спецповідомлення суперагента Кварка

СТЕЖИНА ПРИГОД

БТК. ДДК. КВА. Кварк викликає Шефа.

Кварк — Шефові. Повідомляю: змінив дислокацію. Налагодив контакт з третьокласником Сергійком Заливайком. Далі у донесеннях називатиму його Мініагент.

БТК. УГУ. НЯВ. Від Мініагента — секретна інструкція служби безпеки країни Школярія.

"Закінчилися уроки. Ви прямуєте додому. Несподівано біля вас зупиняється розкішний лімузин. Ввічливий чоловік лагідно запитує, як проїхати до магазину "Ласощі". Не зрозумівши ваших пояснень, благально просить сісти в машину і показати дорогу, пообіцявши два "снікерси" і три "кіндерсюрпризи" та привезти до під'їзду вашого будинку".

Шеф — Кваркові: Не варто втрачати такої нагоди!

Кварк — Шефові: Та що ви! В жодному разі не можна сідати в машину. Навіть наближатися до лімузина не слід!

Шеф — Кваркові: Це ж чому?

Кварк — Шефові: Намагаюся з'ясувати, але переконаний, що справді не можна. СК. БК. МК. ГАВ. Зв'язок терміново припиняю.

ВВЖ. ББУ. ЗСК. МУ. Кварк викликає Шефа.

Шеф — Кваркові: Шеф слухає. Доповідайте.

Кварк — Шефові: Даю настройку: один, два, три, чотири, п'ять — вийшов зайчик погулять...

Інструкція № Х /6/ У. Служба безпеки країни Школярія. Цілком таємно.

"На подвір'ї школи до гурту дівчаток підходить елегантний чоловік і пропонує їм стати фотомоделями для оформлення нового журналу. Для цього треба лише на п'ять хвилин завітати до фотостудії, що, мовляв, неподалік школи, і зробити фотознімки".

Шеф — Кваркові: Прекрасна нагода! Слід негайно погоджуватися!

Кварк — Шефові: Ні! Ні! Ні! Цього робити не можна! Треба ввічливо запропонувати незнайомцю завітати до директора школи і спершу поговорити про це з ним.

Шеф — Кваркові: Не розумію, чому?

Кварк — Шефові: З'ясовую. Сухарі й мінеральна вода закінчуються. Чекаю контейнер з харчами. Кінець зв'язку.

ББЛ. ММЛ. ККК. ЧЧ. Кварк викликає Шефа.

Шеф — Кваркові: Біля апарата. Чую добре.

Кварк — Шефові. Я з'ясував усе, що вас цікавило. Та батарейки майже сіли... Не забудьте про сухарі, Шефе!

Шеф — Кваркові: Кварку! Кварку! Кварку!

Це останнє донесення суперагента. Та сподіваємося, що невдовзі він вийде на зв'язок.

Щоправда, так і не вдалося дізнатися:

Чому не можна сідати в машину до незнайомця, навіть наближатися до неї?

Чому не можна погоджуватися на пропозицію стати фотомоделлю?

Складні запитання. Але ми не маємо сумніву, що барвінчата — кмітливі, допитливі. Тож самі знайдуть відповіді на них і надішлють їх до редакції.

Художник Н. АНІКІНА

СТРИБНУВ У КОМБІНЕЗОН — І СТАВ БОГАТИРЕМ

Сьогодні до Роботоленду кличемо всіх, хто хоче відчути себе дужим. Приміряти-мемо робото-костюм. У ньому навіть не дуже сильна людина зможе виконувати важку роботу.

Хто перший одягне на себе робото-комбінезон? Пропустіть он того невисокого на зріст худенького хлопчика.

— Скажи, ти скільки кілограмів можеш підняти?

— Десять.

— Одягай швиденько комбінезон і піднімай ось цю валізу з книжками, яка важить 30 кілограмів.

— Та я її і з місця не зрушу... Це ви навмисно, щоб покепкувати з мене...

— А ти спробуй!

— Ой, я легко підняв валізу, наче в ній не книжки, а пір'я. Може, вона не важить 30 кілограмів?

Ставимо валізу на ваги — стрілка спинилася на позначці 30.

Хто ще хоче відчути себе богатирем? Поки ви всі, барвінчата, по черзі приміряєте робото-костюм, японський професор-винахідник Юшуюкі Санкаї, який створив його, розкаже про нього:

— Робото-одяг має допомагати людям похилого віку та інвалідам. У комбінезон вмонтовано комп'ютер та маленькі двигуни. Коли людина одягає костюм, вони починають працювати: повторюють рухи тіла, підсилюючи їх. Наприклад, тато зазвичай піднімає 80 кілограмів. А в такому одязі він стане богатирем — зможе підняти 200 кілограмів.

Однак, барвінчата, не сподівайтеся, що, придбавши такий комбінезон, будете найсильнішими в класі. Диво-костюми випускатимуть лише для дорослих. А ви, аби стати дужими, маєте щодня робити фізичні вправи, тренувати своє тіло. Робото-костюми одягатимуть робітники, яким треба виконувати важку роботу. Або люди похилого віку чи інваліди — адже комбінезон удвічі зменшує навантаження на м'язи. Старенький дідусь підніматиметься сходами, не відчуваючи втоми. А бабуся зможе бігати крос із внучкою.

Увага! У Роботоленді невдовзі відбудеться показ моди для роботів. До участі в ньому запрошують і вас, барвінчата. Намалюйте і надішліть зразки одягу для роботів. Найкращі з них буде представлено в Роботоленді і відзначено подарунками.

ХОЛОДИЛЬНИК СМАЖИТИМЕ КАРАСИКІВ!

— Алло! Це холодильник? Будь ласка, посмаж карасиків, що лежать на середній поличці.

Якщо ти, барвінчатко, подумав, що це уривок із фантастичного фільму про далеке майбутнє, то помилився. Бо вже невдовзі подзвонити своєму холодильнику і попросити його посмажити рибу чи підігріти піцу зможе кожен. Холодильник-духовка, підключений до Інтернету, ось-ось з'явиться у продажу.

А твоїй мамі дуже сподобається пральна машина, яка пере без порошку. Її вже винайшли.

У ній застосована повітряно-бульбашкова технологія: бруд із футболок і штанців виштовхують бульбашки, що рухаються з величезною швидкістю.

Ну а татові порадь придбати кондиціонер, який сам виробляє кисень та ще й збагачує його вітаміном С. Ото вже комфортно йому буде перевіряти твій щоденник! Цікаво, а твій тато часом не мріє про автомобіль? Або човен? Дуже хоче і авто, і човен, та коштів вистачає лише на щось одне? Тоді порадь йому наскладати ще трохи грошей і купити спортивний супераавтомобіль-амфібію "Аквада". Всього за 6 секунд машина ховає колеса і пливе. Такі авто вже випускають в Англії.

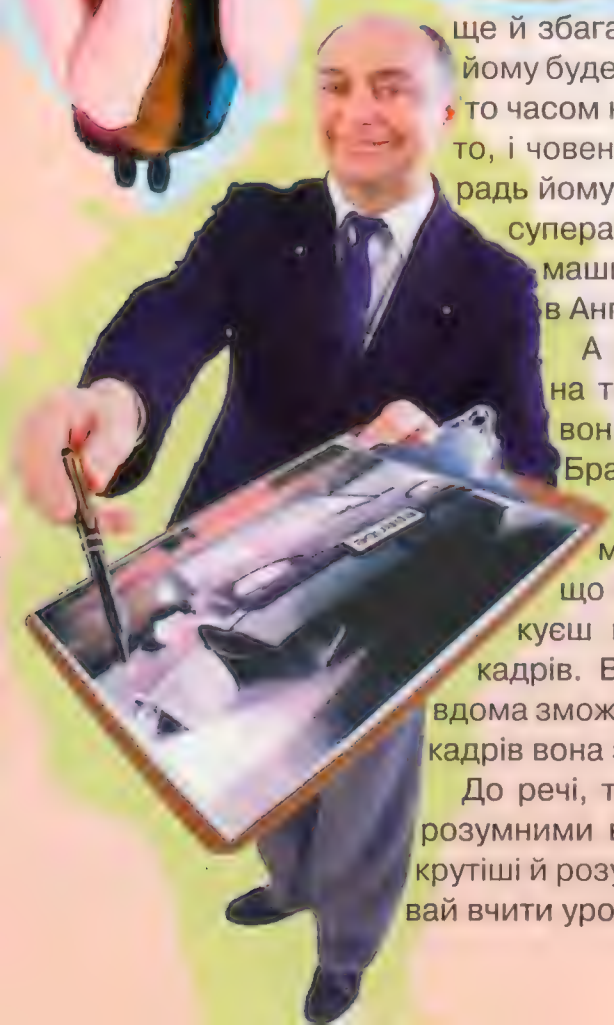

А сам до школи, може, поїдеш моноциклом? Їздити на такому колесі навчишся за півгодини, а швидкість воно розвиває до 32 км/год. Моноцикл винайшли у Бразилії.

Після уроків хочеш пофотографуватися з друзями? Тоді неодмінно надінь окуляри. Ніхто не каже, що в тебе поганий зір. Це окуляри-фотоапарат. Натискуєш кнопку на переніссі — і за секунду маєш п'ять кадрів. Вони записуються у пам'ять фотоокулярів, а вже вдома зможеш вибрати найкращий із 50 знімків — саме стільки кадрів вона зберігає.

До речі, ти, барвінчатко, не лише користуватимешся цими розумними винаходами — тобі доведеться конструювати ще крутіші й розумніші машини. Тож не бійся фантазувати і не забувай вчити уроки.

Ялини-балакуни

Фінська народна казка

Жив-був мисливець. Якось цілий день полював він із двома собаками. Непомітно стемніло, і мисливець вирішив перебути ніч у пралісі*, а вранці вирушити до рідної домівки.

Влаштувався він під великою ялиною, розіклав багаття і вмостився на спочинок. Тут було затишно й хороше.

Чоловік уже засинав, коли раптом почув голоси. На ялині, коло якої палало вогнище, він побачив велику гадюку. Вона боялася полум'я і не могла спуститися донизу, тож попрохала чоловіка допомогти.

Той здивувався, коли зміюка заговорила людською мовою, тому сказав:

— Я не можу тебе зняти, бо ти мене вжалиш.

— Не вжалю, братику! — заблагала гадюка. — А коли допоможеш, навчу тебе розуміти мову звірів, птахів, дерев...

— Ну, як тебе зняти звідтіля? — спитав чоловік.

— Прихили до ялини сусіднє дерево, по ньому я і сповзу, — порадила гадюка.

Мисливець погодився. Він прихилив до ялини дерево, і гадюка, звиваючись, сповзла на землю.

Порятувавшись, вона навчила чоловіка усіх мов, які тільки були на білому світі: він став розуміти птахів, дерева — одне слово, все живе. Але мудра гадюка застерегла:

— Не смій жодному смертному, навіть своїй дружині, розповідати про те, що розумієш. Обмовишся — тут тобі й смерть.

Мовила це гадюка й поповзла собі, а чоловік ліг спати біля вогнища.

Собаки вмостилися біля господаря. Незабаром один з них проказав:

— Залишайся тут, біля хазяїна. Пильнуй добре, а то ще підкрадуться вовки та загризуть його. А я побіжу додому, треба ж і там комусь охороняти.

— Ну, біжи, біжи, братику, — відповів другий, — пильнуй оселю добре, як я тут господаря.

Чоловік зрозумів, що сказали собаки, і подумав: "Таки вони кмітливіші, ніж я гадав".

Мисливець одпустив собаку додому, а сам, натомлений, заснув.

Але після того, як гадюка відкрила йому дивовижний секрет, слух його став таким, що вловлював найменший звук. Дивний гомін долинув із гущавини. В шумовинні вітру якась ялина говорила тій, під якою лежав мисливець:

— Ой, сестро, ходи-но сюди, я відчуваю, що ось-ось помру! Підтримай мене!

— Я не можу, пробач, будь ласка, — відповіла друга, — піді мною ночувальники: мисливець із собакою.

Налетів вихор, і ялина з тріскотом упала. А сусідня ялина зронила:

— Нема сестриці. Росла на скарбі й померла на ньому.

"Чи це мені снилося, чи справді було? — подумав чоловік. — Треба поглянути, що там за дивина біля званої вітром ялини?"

Мисливець довго бродив пралісом,

Тихо поки знайшов зламане дерево. Справді, вночі він чув чисту правду: під вивернутим корінням лежала скриня з грошима, а під вітами — чорна лискуча* лисиця. Чоловік узяв здобич і приніс додому. Так і розбагатів.

"Ну, тепер можна й одружитися, є за що", — радо подумав чоловік. Узяв собі вродливу охайну стрункy дівчину й зажив із нею в добрі та злагоді, поки й зістарились.

Якось уранці господар знічев'я подивився у вікно світлиці. Перед зором розпросторилося поле, де буяв льон. На нього налетіла зграя горобців, і вони заходилися дружно дзьобати насіння. А горобчиха ще й повчала горобенят:

— Не підбирайте, діточки мої, із землі, а викльовуйте на стеблі. Що висипалося, те й так наше. А стебла зберуть — от і все.

Слухаючи це, господар усміхався. Господиня саме пекла пиріжки.

— Чого це ти, старий, так єхидно посміхаєшся? Чи не з мене?

— Бо смішно. А чого, сказати не можу. Заспокойся, це тебе не стосується, — відповів дідусь.

Але ж ви знаєте жіночу вдачу. Причепилася вона до старого, як шевська смола*, і стала благати:

— Ну, розкажи, чому ти сміявся?

Дід таки не витримав її домагань і нарешті мовив:

— Спершу принеси чисту сорочку, тоді скажу.

Переодягся, застелив лаву полотном і ліг — приготувався до смерті.

У старих було півсотні курей і один півень. Дідусь мовив:

— Впусти курей до хати, хочу побачити їх перед тим, як навіки склеплю очі*.

Господар наготувався пояснити, чому він сміявся. А смерть уже чигала* поблизу нього.

Коли гурт пернатих задріботів по підлозі у світлиці, півень розпустив пір'я перед курми і гордо прорік:

— Ко-ко-ко-ко, дивися, у мене п'ятдесят дружин, і я всіх тримаю в покорі. А в тебе одна, і то ради не даси, довела тебе майже до смерті.

Хазяїн миттю зрозумів мудре півневе сокотання* і замислився: "Чого ж мені помирати передчасно?" Він поміркував трохи й гримнув на жінку:

— Ану моторніше* порайся по господарству!

Бабуся відтоді не запитувала ні про що. Жили вони ще довго-довго та щасливо і не сварилися ніколи.

От і казочці кінець.

Переказав із фінської Олександр ЗАВГОРОДНІЙ

Художник К. ШАЛВАРОВА

СЛОВНИЧОК НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ, позначених у тексті зірочками:

праліс — незайманий густий ліс;
лискуча — блискуча;
як шевська смола — дуже, невідривно, невідступно;
навіки склепити очі — умерти;
чигати — підстерігати, чекати;
сокотання — звуки курей "ко-ко";
моторно — проворно, спритно.

ДОМІНО

Пограй у доміно — прочитаєш народну мудрість. Щоб не псувати журнал, перемалюй доміно на цупкий папір.

ЗАЙВІ СЛОВА

Викресли з клітинок зайві слова, щоб залишився правильний кросворд.

К С	А Е	Д Л	У О	Б М			С Б	О У	Р Р	О Я	М К
і О				У А			і А				М Р
Д М	і И	Ш Л	О О	К Р	і і		Т К	О О	Р Л	Б О	А А
Л А				В К			О А				К С
О Р	О У	К Ч	О К	А А			Н Р	А И	Н Т	О К	К А

ФЕРТ. Кросворд

Напевно, ти, барвінчатко, чув вирази "руки фертом" чи "ходить фертом". Що ж воно за ферт? Так раніше називали літеру Ф. Руки фертом — подібно до літери Ф, в боки. Ходити фертом (або дивитися фертом) — мати самовдоволений вигляд. Коли розгадаєш кросворд, теж зможеш на всіх дивитися фертом.

1. Кінокартина.
2. Рідина для забарвлення.
3. Помешкання корів.
4. Найсильніша шахова фігура.
5. Шкільне вбрання.
6. Фокусник.
7. Смолоскип.
8. Музичний інструмент.
9. Планета.
10. Штовх ногою — і поїхав.
11. Квітка.
12. Житло туриста.
13. Луговий килим.
14. Крокодил.
15. Столиця Італії.

Отримуйте, барвінчата, останні заморочки від мандрівника-чарівника Гіпноза Забувайла. Мерщій метикуйте, розпізнавайте правдиву і надсилайте до редакції всі 12 правдивих історій. Вони були надруковані в № 11, 12, 2004 р.; 1—10, 2005 р. Хто не має всіх номерів "Барвінку", може попросити їх у друзів чи взяти в бібліотеці. Серед тих, хто впорається з цим завданням, розігруватимуться 12 призів, у тому числі й фотоапарат.

Щоб поповнити свою колекцію екзотичних риб, Гіпноз помандрував аж до Ефіопії. Бо чув, що там нібито є підземна риба, яку викопують із землі. Справді, Гіпноз власноруч викопав десяток рибин із дна пересохлої річки. Там, сховавшись у коконах, африканські рибки протоптери рятувалися від посухи.

В окремому акваріумі Гіпноз тримає рибку телескопа, яка допомагає йому під час астрономічних спостережень. Маючи надзвичайно гострий зір, вона з поверхні води може бачити найменші зірки й розрізняти сузір'я.

Не баріться з листами! 12 призів чекають на кмітливців.

У куточку чергувала Віра МАЛІЙ
Художник К. ШАЛВАРОВА

ЖОВТНЕВА ПРИКМЕТА

ВОКАРРОКАРНИ ВМОКАРСТИКАРЛИКАРСЯ НА НИЖКАРНІХ ГІЛКАРКАХ ДЕКАРРЕВ — БУКАРТИ НЕКАРГОКАРДІ Й ВІТКАРРОКАРВІ.

БАРВІНЧАТКО!

Відповіді на завдання і конкурси цього номера надсилай на окремих аркушах паперу (в одному конверті) і на кожному зазначай свої прізвище, ім'я, адресу. Так у тебе буде більше можливостей виграти один із призів.

РОЗУМНИКИ Й РОЗУМНИЦІ!

Щомісяця серед тих, хто правильно відповідатиме на всі завдання з моєї торбинки, розігруватиметься приз.

Із завданням № 7 найкраще впоралися Настуся, Євгенко і Юлечка СИНЧАКИ із Черкаської області. Вони нагороджуються книгою.

ДЯДЕЧКО ЗАПИТАЛЬНИК

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, вміщені у № 9

Хто прийде в гості? Павлик, Лесь, Борис.

Кросворд про торт. 1. Оса. 2. Рис. 3. Цар. 4. Сир. 5. Ліс. 6. Сік. 7. Лящ.

Хто багато кричить? Верескун.

Слова у трикутниках. Дог, док, гак. Січ, син, чан. Сім, сич, м'яч. Сир, сік, рік. Сад, суд, дід.

ПОЧАТКОВА ШКОЛА
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

НОВІ КНИЖКИ ДЛЯ ТЕБЕ

Барвінчатко! Пропонуємо тобі і твоєму вчителю книжки видавництва "Початкова школа". Тут можна придбати "Логіку" Олександра Митника для 2, 3, 4 класів. Це перші в Україні посібники, що через практичні ситуації, морально-етичні вправи, вірші знайомлять учнів з основними поняттями логіки як науки.

Заслужений учитель України С. П. Логачевська підготувала для 1, 2, 3 класів збірник "Вчимося розв'язувати задачі". Ці посібники призначено для самостійної роботи в школі та вдома, для тематичного оцінювання знань.

Придбати їх за найнижчими цінами можна за адресою: Видавництво "Початкова школа", вул. Прирічна 25-А, м. Київ, 04213. Тел.: 8 (044) 501-03-87.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗАГАДОК

ВІДПОВІДІ НА ЗАГАДКИ, вміщені у № 9

Вікно, стіл, електролампочка, ложки, холодильник, двері, каструля, телевізор, батарея центрального опалення.

"СТАД ДЕ ФРАНС" НЕ ЗАМЕРЗАТИМЕ

На адресу барвінчат надійшла подяка — з італійського стадіону Делле Альпі. Пам'ятаєте, минулого разу наш м'ячоліт зробив над ним щастя-коло — щоб його трибуни вщерть заповнювали вболівальники. Спрацювало!

А м'ячоліт із барвінчатами вже кличуть на інший стадіон — "Стад де Франс". Мерщій займайте місця — летимо до Парижа.

А ось і він — один із найвеличніших стадіонів Європи. Вміщує 80 000 глядачів. Збудували його в 1998 році, адже тоді у Франції мав відбутися чемпіонат світу. Та почалося його футбольне життя з неприємності. Поле було промерзле, бо воно не прогрівалося (зекономили кошти). Тож перший матч на ньому футболістам грати було не дуже комфортно.

Однак "Стад де Франс" не образився і допоміг (знаєте ж приказку: "Вдома і стіни допомагають") збірній Франції уперше стати чемпіоном світу. Наш м'ячоліт і над цим стадіоном зробить щастя-коло, бо він нині шукає команду, для якої б став щасливою домашньою ареною.

РЕПОРТАЖ ВЕДЕ...

РОЗУМНИЙ ФУТБОЛЬНИЙ КОЛОБОК

Футбол-привіт усім барвінчатам від мене, горобчика Гола. А що я вам розповім зараз! Першими дізнаєтеся, що відтепер футбольний м'яч повідомлятиме судді, чи був гол. Ні, базікаючих м'ячів ще не винайшли. Та, мабуть, і не треба. Бо як розведуть теревені під час гри нападаючий і мяч... Або воротар почне співати йому колискову, щоб не котився у ворота... Відтепер і футбольний м'яч — розумний, у нього вмонтували мікрочіп. Тобто манюсінький, який аж ніяк не заважатиме йому класно грати. Та якщо в арбітра виникнуть сумніви, перетнув м'яч лінію воріт чи ні — мікрочіп повідомить комп'ютер, було взяття воріт чи ні.

Екзамен розумний м'яч складатиме на чемпіонаті світу серед юніорів нинішньої осені. І якщо отримає гарну оцінку, то його визнають як офіційний м'яч чемпіонату світу 2006 року, де виступатиме і національна збірна України. Сподіватимемося, що розумний футбольний колобок допоможе і нашим спортсменам.

ЖАРТИ З КОМЕНТАТОРСЬКОЇ КАБІНИ

А тепер усміхніться! Ви ж знаєте, що моє гніздо знаходиться над коментаторською кабіною на стадіоні "Олімпійський". Та коментатори не дуже мене люблять. Бо я з їхніх репортажів виловлюю до свого записничка смішні вирази. Читайте і ви їх:

"До початку матчу — п'ять хвилин, а рахунок і досі 0:0".

"Цей светр у нього щасливий. Він носить його вже п'ятнадцять сезонів, не знімаючи".

"Гравець викотився за бокову лінію разом із ногами суперника".

"На жаль, гра була затьмарена бійкою, що стала окрасою матчу..."

ЗВІДКИ ВІН ПРИКОТИВСЯ?

Ацтеки (вони жили на території сучасної Мексики) мали не одну гру, схожу на футбол. Вони змагалися, наприклад, хто швидше проведе ногами м'яч на відстань... майже кілометр. Такий собі гігантський дріблінг.

Інша гра відбувалася не на рівному майданчику, а на крутому схилі. Треба було догнати м'яча до його вершини. Пробували грати в цю гру з ними іспанські завойовники, однак завжди програвали. То й назвали її диявольською і заборонили, обіцяючи порушників карати на смерть.

КОЛЕКЦІЯ ГОЛІВ

Додаємо до нашої колекції аж три голи.

Два роки тому на чемпіонаті світу з футболу в США кращим було визнано гол росіянки Марини Саєнко. Вона зі штрафного так підкрутила м'яч, що воротарка суперників стрибнула в протилежний бік. А м'яч влучив у поперечину, вдарився об землю і лише після цього залетів у ворота. Такі голи рідко забивають навіть чоловіки.

А в поєдинку між іспанськими командами "Ріоне" і "Ла Котіна" відзначився суддя. І не один раз. Спочатку м'яч зрикошетив від його голови і влетів у ворота господарів поля. Можна лише уявити, що відбувалося на стадіоні! Уболівальники ладні були розтерзати арбітра. Однак невдовзі м'яч знову влучив йому в голову, а потім опинився у воротах гостей.

УВАГА! КОНКУРС!

Кого з жінок-футболісток ФІФА обрала кращою футболісткою за підсумками 2004 року?

Переможці отримають призи — футбольні м'ячі.

САМ СОБІ ТРЕНЕР

ІГРИ ДЛЯ НАВЧАННЯ ТЕХНІКИ ГРИ У ФУТБОЛ

ВМІЛЕ ОБВЕДЕННЯ

Ця гра навчає обведенню суперника та відбиранню м'яча. У ній беруть участь 4 гравці: один обводить, а троє відбирають м'яч.

Майданчик поділено лініями на 4 рівних поля. Той, хто веде м'яч, намагається послідовно обвести трьох суперників. При втраті м'яча він отримує його назад і обводить наступного гравця. Захисникам не дозволяється виходити за лінію розмітки. За кожного обведеного гравець отримує очко.

Закінчивши ведення м'яча, гравець міняється ролями з одним із захисників (по черзі). Перемагає той, хто набере найбільшу кількість очок за встановлений час гри.

ТАБЛО ПЕРЕМОЖЦІВ

Найкраще на запитання конкурсу відповіли й нагороджуються м'ячами Олександр ЄРЕМЕНКО і Михайло ЛОМОНОСОВ із Чернігівської області, Олександр КЛИМОВ з Одеси.

Правильна відповідь: Пол СКОУЛЗ грає офіційні матчі за "Манчестер Юнайтед" 11 років.

Це твоя Україна

ГЕТЬМАНСЬКА УКРАЇНА*

Оксана ДАНИЛЕВСЬКА

Після смерті Богдана Хмельницького у 1657 році гетьманом було обрано його неповнолітнього сина Юрія. Та виконувати гетьманські обов'язки йому було не під силу. Тому наказним гетьманом призначили Івана Виговського. Він прагнув здійснювати незалежну від московського уряду політику. Однак проти нього повстали деякі українські полковники, які хотіли здобути гетьманську булаву. В Україні розгорілася братовбивча війна.

У 1663 році Юрій Хмельницький зрікся гетьманства, і державну територію України було поділено на Правобережну і Лівобережну Гетьманщини. На правобережні козацькі полки намагалася впливати Польща, а лівобережні дедалі більше підпадали під владу московського царя. У 1667 році Польща і Московія підписали Андрусівський договір, за яким Лівобережна Україна відходила до Московії, а Правобережна — до Польщі.

Поділивши між собою Україну, чужинці не дбали про інтереси українського народу. Об'єднати Україну і відновити її незалежність прагнули гетьмани Лівобережжя Дем'ян Многогрішний, Іван Самойлович і гетьман Правобережжя Петро Дорошенко.

Згодом таку спробу зробив гетьман Іван Мазепа. Він вирішив скористатися з війни між Швецією і Московією і виступити на боці шведського короля Карла XII, який обіцяв Україні незалежність. Та шведи зазнали у війні поразки. Тож намірам Мазепи не судилося здійснитися.

ПОЛИНОВИЙ ПРИСМАК ПЕРЕМОГИ

На заході догоряло червоне сонце. День згасав. Та не вщухала битва під Конотопом. Гриміли гармати, свистіли кулі, лиховісно дзвеніла криця*.

Гетьман Виговський на мить спинився, витер спітніле чоло. Зовсім поряд важко гухнуло ядро. Нажаханий кінь несамовито сіпнувся, став на диби й упав, залитий кров'ю. "І цього разу я ще не твій, смерте!" — тільки й устиг подумати гетьман, швидко схопившись на ноги.

— Не бережеш, гетьмане, голови, — гукали Виговському козаки. — Не приведи Господи, ні з ким буде нам перемогу святкувати.

Під стінами Конотопа ще кипів бій, та несподіванки вже не могло бути. Вечірньої пори козацька кіннота наздогнала рештки царської армії і прагнула здобути цілковиту перемогу...

Виговський радів, що вдалося здійснити його задум.

* Продовження. Початок у № 1—9, 2005 р.

Битва під Конотопом почалася на світанку 29 червня 1659 року. Великий загін козаків на чолі з гетьманом підійшов до Соснівської переправи. Це мало ввести противника в оману, переконати командувачів царської армії, що біля переправи зібралися всі козацькі сили.

Так і сталося. Царське військо вийшло з Конотопа й почало наступ на козаків. Коли основна частина ворожої кінноти перетнула річку, несподівано почалася "повінь" — за наказом Виговського козаки загатили річку і зруйнували мости. Багнисті береги відрізали ворогові шлях для відступу.

Саме тоді й ударило з усіх боків українське військо. Із засідок вихоплювалися загони козаків, на бистрих конях летіла кіннота. Невдовзі царську армію було оточено й розбито.

— Гарний бенкет влаштували! — перегукувалися козаки. — Даремно повірив московському цареві покійний гетьман Богдан. Не дотримав той свого слова. Тож тепер нехай начувається!

Згадка про Хмельницького болем одізвалась у серці Виговського. Не сподівався Богдан, ідучи на спілку* з Москвою в січні 1654 року, що так воно станеться... За Переяславським договором Україна зберігала свою автономію (незалежність), на всі керівні посади повинні були обирати за давніми звичаями. Непорушними мали бути козацькі права і вольності. За гетьманом залишалося також право здійснювати самостійну міжнародну політику. Уряд України зобов'язувався платити московському цареві данину, а цар — захищати Україну від ворогів.

Та не минуло й двох років після Переяславської ради, як московський цар за спиною гетьмана уклав союз із Польщею. Лютував тоді Хмельницький, погрожував розірвати договір і помститися цареві. Та не встиг. Обірвалося його життя...

Одразу після смерті Хмельницького московський посол привіз до Чигирина нові вимоги царя. Гіршими від отрути

були царські слова: "Щоб кількість козаків становила тільки 12 тисяч; щоб усі податки надходили цареві; щоб над кожним козацьким полком стояв царський полковник і старшина була московською; щоб по смерті козаків їхні діти були царськими підданими; щоб київський митрополит* залежав від московського патріарха*..."

Так от вони які, царське слово і царська ласка!

Тож тепер він, Виговський, ставши гетьманом, мусив довершити справу Хмельницького. Гетьман закликав козаків і весь люд український виступити проти царських військ.

Звернувся Виговський і до європейських володарів. У своєму палкому маніфесті* український гетьман перед усім світом звинуватив свавільного російського царя в порушенні договору. А ще у тому, що той "задумав зовсім знищити Білу Русь, Україну з Військом Запорозьким, почав сіяти усобицю*, підтримувати бунти проти гетьмана й наступати на Україну оружною* рукою".

— А що, панове товариство, господарюватимемо тепер самі у своїй хаті! — казав Виговський козакам після переможної битви.

...Ніч оповила закривавлене Крупичполе під Конотопом. Гетьману Виговському назавжди влилася в душу його полинова гіркота. Бо не стало це поле звитяги для козаків полем єдності. Незабаром спалахнула жорстока братовбивча війна, яка, зрештою, й призвела до поділу України між Росією і Польщею.

З ДУМОЮ ПРО УКРАЇНУ

Не морок і не ядучий дим гнали старшину Івана Носа з Батурина. Він несподівано почув удари дзвона. Почув — і на мить закляк од страху, а тоді кинувся тікати, не розбираючи дороги. Від резиденції гетьмана лишилося згарище. Жоден мешканець не вцілів у влаштованому царськими військами пеклі. А дерев'яна церква з подарованим гетьманом Мазепою дзвоном стояла неушкоджена і плакала-побивалася над козацькою долею.

За кілька годин Ніс був уже далеко від руїни. Та моторошне голосіння дзвона переслідувало його. Вибившись із сил, старшина спинився, витер з чола холодний піт. Він — зрадник! Бо підступно відчинив уночі міську браму ворогам. І нема йому прощення. Ніколи вже не знайде спокою. Не втекти і не сховатися йому від гніву людського і від себе самого. Проклятим буде навік!

І Ніс закричав-завив моторошно...

"Вовкулакою* став! — майнула думка. — Не забарилася кара за зраду!"

Поруйновані міста і села, шибениці з козаками — захисниками Батурина. Сваволя царських воєвод...

Не про таку Україну мріяв гетьман Мазепа. Він прагнув бачити її вільною. Тому коли шведський король Карл XII почав війну з Московією, Мазепа і старшина ухвалили, що козацьке військо приєднається до нього. Натомість король пообіцяв, що Україна стане незалежною.

Промовляючи перед козаками, гетьман Мазепа наголосив: "Не задля себе, а лише для вас усіх, для жінок і дітей ваших, для користі матері моєї Батьківщини — бідної України, всього Війська Запорозького та народу українського хочу те з допомогою Божою чинити, щоб ви як від московської, так і від шведської сторони не загинули".

Російський цар Петро I вирушив зі своїм військом в Україну, де в той час була армія шведського короля. Дізнавшись про вчинок Мазепи, він вирішив помститися. Російські війська підійшли до Бату-

рина — резиденції гетьмана, де він залишив сильну залогу*. Цар вимагав, щоб захисники Батурина здалися. Але вони відмовились і мужньо обороняли фортецю. І вистояли б, якби не зрадник — полковий старшина Ніс. Увірвавшись до Батурина, царські війська зрівняли його з землею.

Після поразки шведської армії під Полтавою у 1709 році Мазепа і віддана йому козацька старшина змушені були покинути Україну. Гетьман тяжко переживав поразку, те, що не судилося здобути для України волю.

Невдовзі він помер. Похований Іван Мазепа на Дунаї, а не в рідній землі, за долю якої вболівав, за волю якої боровся...

СЛОВНИЧОК НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ, позначених у тексті зірочками:

дзвеніла криця — дзвеніли шаблі;

спілка — союз;

митрополит — вище звання православних ***єпископів;***

патріарх — найвищий титул у православній церкві;

маніфест — писане звернення влади до народу з приводу важливої події;

усобиці — незлагода, розбрат, війна між суспільними групами або окремими особами в державі;

оружний — озброєний; зі зброєю в руках;

вовкулака — міфічна істота — обернена на вовка людина, перевертень;

залога — частина Запорозького Війська.

Художник В. БАРИБА

Кашалот дякує жожобі

Няв-гав-цвірінь-привіт, телебарвінчата!

Це я, Балакучий Мотя, провідний журналіст телекомпанії "Няв + гав + цвірінь", запрошую вас поплавати морями-океанами, щоб зустрітися з кашалотом. А ось і він — висунув голову з води і роззирається довкола. Побачив нас і пірнув. Доведеться довгенько його чекати, бо кашалот може перебувати під водою аж півтори години.

Ой, вода під нами захвилювалася... Невже ми потрапили в зону підводного вулкана? Ні, це кашалот вискочив із води і плюхнувся щосили. Такий собі водотрусик влаштував.

— Шановний кашалоте, не збурюйте, будь ласка, море, а то нам не вдасться з вами словом перемовитися.

— Привіт, Мотю! Це ти з барвінчатами аж сюди заплив? Зараз я візьму ваш корабель на буксир і трохи вас покатаю. Але за однієї умови.

— За якої, кашалоте?

— Передайте великий привіт жожобі.

— Гаразд. А ви під час прогулянки розкажіть нам про себе.

— Попливли! Ми, кашалоти, — найбільші серед зубатих китів, сягаємо 20 метрів завдовжки. На нижній щелепі маємо 60 зубів. Ними хапаємо кальмарів, рибу. Та не бійтеся, барвінчат не їмо. А ще ми найглибше з усіх на світі пірнаємо — на глибину до двох кілометрів. Раз у три роки народжується кашалотик. Важить він близько однієї тонни. Росте повільно, тож і тримається біля мами. Вона бере його на буксир, щоб витрачав менше сил під час плавання. Так, бачу велетенського двадцятиметрового кальмара — зараз ми з ним з'ясуємо, хто сильніший. А ви пливіть собі додому і не забудьте передати привіт жожобі.

— Дякуємо вам, кашалоте, за морську прогулянку.

Телебарвінчата, ви тільки погляньте, як б'ється наш знайомий кашалот із чудовиськом-кальмаром! Ой, шкода, що вони пірнули — так і не дізнаємося, хто ж переміг у двобої.

Тепер ми прямуємо до Мексики, де росте жожоба. Це чагарник, плоди якого містять віск, дуже схожий на речовину, заради якої полюють на кашалотів. От кашалот і дякує йому нашими вустами за те, що рятує їх від винищення:

— Жожобо! Тобі кашалот передає великий привіт.

А наступного разу дізнаємося, кому передає привіт слон.

Художник І. ПОМЕРАНЦЕВА

Майдан пустунів

Борис ОЛІЙНИК

"ЧОМ У ТЕБЕ ОЧІ СИНІ?.."

— Чом у тебе очі сині? —
Хтось мене питався.
— Я ж родивсь на Полтавщині,
В Ворсклі я купався.

— А чому ти білочубий? —
(Що мені робити?)
— Я ж ходив із батьком влітку
Пшениці косити.

— А чому такий веселий?
— Та проста причина:
Я ж казав, що в нас плаксивих
Не було в родині.

Провулок загадковий

Володимир ЛУЧУК

НАЙБИСТРІШИЙ ЗОРЕЛІТ

Я кругленьке і маленьке,
каре,
сизе,
голубеньке —
не ракета я,
проте
знайте, дітоньки, про те:
я, всьому наперекір,
вмить долаю шлях до зір.

Вулиця розумників

Мама з Оленкою варили варення. Скільки кісточок вони вийняли зі слив?

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, вміщені у № 9
Двері. Жодного. Приставити дзеркало.

Узвіз кмітливих

Чи може горобець назвати себе птахом?

Художник І. ПОМЕРАНЦЕВА

ДОСТАВНА КАРТКА

ПВ	місце	літер

На ~~газету~~ журнал Барвінок (назва видання) (індекс видання)

Вартість	послуги з приймання передплати	грн. коп.	Кількість комплектів
	видання за каталогом	грн. коп.	
	переадресування	грн. коп.	

на 2006 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс	місто
	село
код вулиці	область
	район
	вулиця
буд. корп. кв.	Прізвище, ініціали

Державний комітет зв'язку та інформації України
Найменування розповсюджувача

АБОНЕМЕНТ На ~~газету~~ журнал Барвінок (назва видання) (індекс видання)

Вартість послуги з приймання передплати	грн.	коп.	Кількість комплектів

на 2006 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Кому _____ (прізвище, ініціали)

Куди _____ (адреса, поштовий індекс)

КЛАСНИЙ КЛІПИК

Гриць Всезнайло та Ясь Всевмійло запрошують усіх сміхотунчиків на презентацію класних словесних кліпиків. Найкращими кліпмейкерами у номінації "Весела географія" стали:

БАЛАКУЧИЙ БУГ байдикував біля багаття, безупинно буркотів байки. Багатозубий бобер, білокрилий баклан благали балад.

Максим МАТВЄЄВ, Київська обл.

СУПЕРОВИЙ СВІТЯЗЬ спокійно спав. Світало. Світязь струсив сонливість. Співав соловейко. Сонце сипало Світязю самоцвіти. Слухати спів солов'я сплив старий сом. Суперовий Світязь сяяв самоцвітами.

Ірина ТОКАРЧУК, Волинська обл.

КРАСИВИЙ КРИМ кличе кожного. Казковий краєвид: каньйони, кипариси, килими кольорових квітів. Класний клімат — корисно купатися. Комфортно катають катери, кораблі. Курортники купують кавуни.

Віктор ФОМІН, Крим.

КИРПАТІ КАРПАТИ крутили карусель. Криклива касирка керувала кавалькадою коней. Коні кресали копитами кадриль. Карусель крутилася. Карпати кирпатилися.

Маркіян СПІЛЬНИК, м. Львів

Переможцем стала і нагороджується книгою Ілона ЛОПУГА з Києва за такий словесний кліпик:

ДЖЕНТЛЬМЕНСЬКИЙ ДНІПРО десять днів демонстрував делегації дальньої держави дивовижні дерева, духмяні долини, дивні дощі. Добродушний Дніпро дозволяв доторкнутися до дорогоцінних джерел давнини, досліджувати діамантове дно, догоджав дітям дарунками. Делікатні дипломати дякували доброзичливому дідусеві Дніпру.

А хто стане переможцем у номінації "Весела погода"? Продовжіть речення, малюючи кумедні кліпики словами, що починаються з однієї літери: дивакуватий дощ, веселий вітер, хоробра хмара, заздрісна завірюха, галасливий град, байдужа блискавка, моторна мжичка, терплячий туман.

ВІДПОВІДЬ
на ХА-ХА-кросворд, вміщений у № 9

1. Кома. 2. Крик. 3. Коло. 4. Крос. МИЛО.

ПЕРЕПУСТКА ДО КРАЇНИ ВИГРАВАЛІЇ

Барвінчатко! Покажи цю квитанцію мамі й татові (чи бабусі з дідусем) і попроси їх передплатити "Барвінок" на 2006 рік. Цього року журнал можна передплатити за двома індексами: 74022 і 91800 (річна пільгова передплата). А потім мерщій надсилай квитанцію (або її копію) до редакції разом зі своїм фото (зазначивши дату народження)— "Барвінок" привітає тебе з днем народження. А ще передплатна квитанція стане перепусткою до Країни Вигравалії, дасть тобі змогу поборотися за грошову стипендію, взяти участь у всіх конкурсах і виграти фотоапарат, плеєр, енциклопедії, ігри.

З "Барвінком" мрії збуваються!

Перевірте правильність оформлення передплати!

На абонементі повинен бути простовлений відтиск РРО. При приймані передплати (переадресування) без РРО на абонементі проставляється відтиск календарного штемпеля відділення поштового зв'язку.

У цьому разі передплатнику видається абонемент з квитанцією про оплату вартості передплати (переадресування).

Передплатник із сплачених ним коштів за передплату доручає Розповсюджувачу сплатити Видавцю суму в розмірі видавничої вартості передплаченого видання на умовах і в строки, визначені Розповсюджувачем.

А ТИ СПРАВЖНІЙ ДРУГ "БАРВІНКУ"?

Хіба не правда, що чекаєш чергового номера, наче свята? А коли отримуєш, забуваєш про все, прикипаєш до кожної сторінки, щоб завтра поділитися цікавеньким із друзями, однокласниками. Потім розглядаєш його з батьками, берешся до нових завдань, перечитуєш ще і ще... І з нетерпінням чекаєш наступного.

Чи не так? Може, саме ти від "Барвінку" отримував приз, подарунок, стипендію, диплом? Хіба ви не втішалися вдома твоїм фото в журналі до твого дня народження?

Та найголовніше те, що з "Барвінку" ти щоразу дізнаєшся щось нове. Не лише цікаве і захоплююче, а й корисне. Те, що знадобиться у навчанні та в житті. Школярі, які дружать із "Барвінком", знають більше, ніж їхні ровесники, вони авторитетніші, цікавіше живуть.

Отже, "Барвінок" тобі друг чи ні? Якщо так, то справжня дружба — це коли і ти робиш щось корисне для друга. А що найважливіше для журналу? Мати якнайбільше читачів. Скажімо, якщо з тобою барвінчатами стануть і твої друзі, то в журналі буде більше сторінок, він стане ще цікавішим для всіх. Переконай їх у цьому!

І зроби ще одну справу. В кожному поштовому відділенні України за розпорядженням "Укрпошти" вже давно має висіти листівка про "Барвінок". Попроси батьків або сам перевір, чи є листівка на вашій пошті, і напиши про це мені.

БАРВІНОК

Така листівка має бути в кожному поштовому відділенні.

МІНІСТЕРСТВО ЧИТАННЯ

НАЙБІЛЬШЕ КАЗОК

Міністерство читання дякує всім барвінчатам, а також їхнім мамам і татам, бабусям і дідусям за участь у конкурсі, присвяченому датському казкареві Гансу-Крістіану Андерсену. Найбільше його казок знають Аліна КОВАЛЕНКО з Київської, Тетяна ЦИБАНЬ із Дніпропетровської, Володимир ДАНИЛЬЧУК із Херсонської областей. А в списку Тимофія МОРСЬКОГО з Чернігова їх аж 153 — він став переможцем конкурсу і нагороджується книгою казок.

Хай у всьому світі знають — найбільше казок барвінчата читають!

УВАГА! **ПРИЗОВІ ЗАПИТАННЯ**

З наступного номера в "Барвінку" з'являться призові запитання з Казкарії. Про це Міністерство читання повідомив Котигорошко і пообіцяв казкові призи від Карлсона, Дюймовочки, Пана Коцького і ще когось.

"БАРВІНОК" ЩИРО ВІТАЄ ЖОВТНЕВИХ ІМЕНИННИКІВ

Продовження привітань на стор. 31.

Марію АЛЕКСАНДРОВУ

Максима АЛЕКСІЙЧУКА

Владислава АНТОНЮКА

Юрія БОГДАНОВА

Ольгу БОДНАРАШЕК

Олександра БОЙКА

Катерину БОНДАРЕНКО

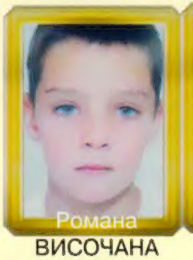

Романа ВИСОЧАНА

Євгена ВІТЮКА

В'ячеслава ГАЛУЩАКА

Сергія ГІПСЬКОГО

Олену ГОЛІНСЬКУ

Роксоляну ГРАБОВЕНСЬКУ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, БАРВІНЧАТА!

ЯСКИНЯ ПРИВИДІВ*

Відважний привіт усім страшкам!

Сьогодні ми знову рушаємо до "Яскині (печери) привидів". Однак прямуємо туди не з порожніми руками, а з двома експонатами — картинами. Їх нашому "Товариству Відважних Боягузів" подарували альпіністи. Ось погляньте, на першій зображено сходження на вершину Евереста. Тоді, в 1975 році, альпініст пішов на гору сам. Тож дуже здивувався, коли позаду себе побачив дивного дублера, який підстраховував його. Згодом він здогадався, що то привид.

А на другій картині — сіра людина: привид, який зустрічається в горах Шотландії. Тамтешні альпіністи не бояться його. Кажуть, що він часто рятує від загибелі підкорювачів вершин.

Знімаємо з дверей "Яскині привидів" стоппривидовий замок і... Ой, де ж це поділися всі привиди?! Рами картин залишились, а їх немає. Так, на стіні щось написано:

"Вирушили на місяць привидів. Коли вдосталь наїмося, порозважаємось, побачимо феєрверк, повернемося. Ваші привиди".

Відважні боягузи! Здається, я зрозумів, де вони поділися. Щороку на Тайвані відзначають місяць привидів. Для них на вулицях ставлять їжу і напої — вважається, що привидів треба насамперед нагодувати. Бо злі духи приходять у наш світ голодними. Щоб не дуже докучали людям, для них влаштовують веселі розваги і навіть феєрверк. От туди й вирушили наші привиди. Ну що ж, місяць мине швидко. Сподіватимемося, що мешканці "Яскині" повернуться. А поки що залишаємо тут портрети гірських привидів, вішаємо на двері стоппривидовий замок і готуємося розпитувати привидів-мандрівників про їхнє свято.

НАЙВІДВАЖНІШИЙ ІЗ БОЯГУЗІВ

*Продовження. Початок у №№ 2—3, 5—6, 2005 р.

Художник Н. АНІКІНА

Петра ГРИЧАЛЬНИ

Віталія ГУДОВИЧА

Анастасію ДЕМ'ЯНЕНКО

Артема ДЕМ'ЯНЧЕНКА

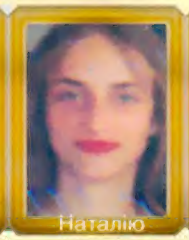
Наталію ДРОФУ

Ганну ЗАХАРОВУ

Ганну ЗУБ

Аліну ІВАНОВУ

Дмитра ІЛЬНІЦЬКОГО

Ірину ІСАЄВУ

Геннадія КАЙРЯКА

Інесу КАСЬКО

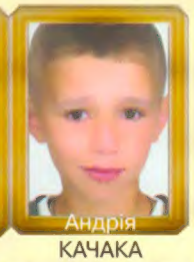
Андрія КАЧАКА

Дмитра КИКОТЯ

Наталію КИСІЛЬ

Дарину КОВАЛЬ

Ірину КОЗУБЯК

Анастасію КОНАХОВИЧ

Олега КОСТИРЮ

Оксану КОШОЛАП

Аліну КУДАШЕВУ

Наталію КУДИМОВУ

Юлію КУДИМОВУ

Людмилу КУДРЯВЦЕВУ

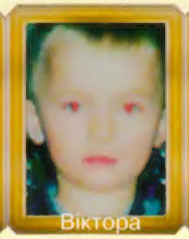
Віктора КУЗЬМИЧА

Ірину КУЛИК

Юлію КУЛІЧЕНКО

Аліну КУТЬМІНУ

Максима КУШНІРОВА

Анну МАГАЛАШВІЛІ

Тараса МЕЛЬНИКА

Анну ОПАНАСЮК

Марію ПАЛІЙ

Інну ПАНЧЕНКО

Максима ПІДГІРНОГО

Марину ПІНЧУК

Михайла ПРИТУЛУ

Назара РИБАКА

Анну РОМАНЕНКО

Богдана РОМАНЮКА

Катерину СЕВАСТЬЯНОВУ

Ольгу СЕМЕРУНЬ

Дарину СЛОБОДЯНИК

Антоніну СМОЛІНСЬКУ

Інну СУХОМЛИН

Юлію ТАСАЖ

Андрія ТКАЧУКА

Анну ХІМОНЕНКО

Артема ЧЕБОТАРЬОВА

Наталію ЧЕРВОНУ

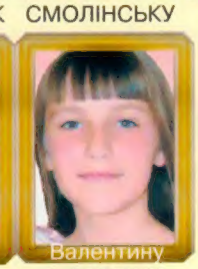
Валентину ШУМІЛІНУ

БЮРО ІМЕНИННИКІВ НАГАДУЄ

Грудневі іменинники мають надіслати фото (з виразним зображенням обличчя, чітко написаними прізвищем, ім'ям та датою народження) разом із квитанцією на 12 місяців (пільговий передплатний індекс 91800, піврічні квитанції такого права не матимуть) до 10 листопада, січневі — до 10 грудня. Якщо квитанція в редакції, вкажіть, на який конкурс її надіслано.